

STOEVNSKI NAROD.

Izhaja vsak dan popoldne, izvenudi nedelje in praznike.

Inserat: Prostor 1 m/m × 54 m/m za malo oglase do 27 m/m višine 1 K, od 30 m/m višine dalje kupcljški in nadalj oglasi 1 m/m K 2—, notice, poslano, preklici, izjave in reklame 1 m/m K 3—. Poroke, zaroke 80 K. Zenitne ponudbe, vsaka beseda K 2—. Pri večjih naročilih popust.

Zemljiščne ponudbe, vsaka beseda K 2—. Pri večjih naročilih popust.

Vprašanjenje glede inseratov naj se pošlo znamka za odgovor.

Družništvo "Slov. Narod" in "Narodna Tiskarna" Knaflova ulica št. 5, Ljubljana — Telefon št. 304.

"Slovenski Narod" velja v Ljubljani in po pošti:
v Jugoslaviji:

	celoletno naprej plačan	K 300—	celoletno	K 420—
polletno	150—	polletno	210—	
3 mesečno	75—	3 mesečno	105—	
1 mesečno	25—	1 mesečno	35—	

"Pri morebitnem povračaju se ima daljša naročilna določila." Na samem naročilu brez poslatve denarja se ne moremo označiti.

Uradništvo "Slov. Narod" Knaflova ulica št. 5, Ljubljana — Telefon št. 34.

Dopise spremema je podpisane in zadostno frankovane.

RSF Rokopisov na vrata.

Posamezna številka velja 120 K.

Poštnina plačana v golovini.

Dr. Pavel V. Brežnik (Pariz):

Koroško uprašanje.

Obiskal sem znanega francoskega publicista, zgodovinarja, ki se bavi predvsem z novejšo zgodovino Slovanov in se posebno zanimal za Slovence, in ga vprašal, ali bi se ne dalo na kak način rešiti slovenski del Koroške: — Poljaki hočejo sedaj, ko se je plebiscit končal zanje neugodno doseči, da se one pokrajine, ki imajo poljsko večino, pripadne Poljski. Ali ne bi mogli tudi mi Slovene zahtevati, da se oni deli Koroške, kjer smo pri plebiscitu mi dobili večino, pridelijo naši državi?

»Svar ni tako enostavna. Do ločne mirovne pogodbe so različne za plebiscit na Koroškem in v Šleziji. Na Koroškem je bil sporni teritorij itak razdeljen na dva pasa, ker ste v južnem propadli, je za vas tudi severni izgubljen. V Šleziji pa ni bilo nobenih pasov in zato Poljaki lahko zahtevajo, da se deli Šlezija. To bodo tem lažje dosegli, ker imajo ravno oni kraji, kjer je poljska večina, premogokope, in če se jim prisodijo ti kraji, ni to samo pravčno, ker je ljudstvo tako želeno, ampak pozdraviti tudi vsled tega, ker je Nemčija s tem gospodarsko oslabljena.«

— Kakor vam je gotovo znano, so se godile pri plebiscitu na Koroškem s strani Nemcev nezaslišane sleparije in pri tem jim je šla poslovno na roko italijanska delegacija pri plebiscitni komisiji. Mi smo vse te sleparje zbrali in poslali protest zoper te sleparje. Ali se bo plebiscit na podlagi tega protesta dal revidirati?

»Tega nikar in nikdar ne pričakujte! Na ta protest ne boste nikoli dobili odgovora in je škoda truda, če se še zanimete zanj. Vsled raznih okolnosti je izid plebiscita neugodno za vas izpadel. To je fakt. Po mirovni pogodbi je torej Koroška pripadla Avstriji.«

— Kaj naj torej storimo sedaj, da rešimo naše koroške brate? Saj si lahko mislite, da gre nam Slovencem, ki ne štejemo niti en in pol milijona duš in ki smo izgubili ogromen in najboljši del našega naroda na Italijo, za vsako gorskovo.

»Za enkrat počakajte, da boste videli, kaj bo s Šlezijo in predvsem kaj bo z zapadno Ogrsko, ki

Prijave D. S.:

Strast.

Roman iz beogradskog života 1921. Naklada Jos. Čaklovića, Zagreb. Kot 2. zvezek zbirke Jugoslavenska literatura. Str. 99. Z avtorjevo sliko in uvodom Koste Marinkovića.

V obliki pisem, ki jih piše lepa Mimi lepi prijateljici Margiti, pripoveduje avtor roman moderne beogradanske žene. Ta Mimi piše o sebi: »Nihče ne siuti, koliko sem stara, koliko sem preživel, da leži vse življenje za manjo, in da je ono kar pride zdaj po mojih 18 letih, samo paberkanje in tvrščanje v album uvelikih, osumukanih evetrov, ki so nekdaj tako sveže dleali na naših prsih.« Ta 18letna Mimi je torej že silno stara, blažirana, cinična. Zgodaj ji je umrl oče, mati pa jo je razvajala do skrajnosti. In o moških sodi že kakor prenaslena kokota.

Mati jo je dala v neki samostan v vzgojo; v samostanu je ostala Margita, Mimi pa se je vrnila v Beograd ter sporoča menda dve leti Margiti vse svoje misli, želite in doživljaje, a hkrati popisuje tudi z Margito preživela leta v samostanu.

O Beogradu piše: »Beograd je velika, umazana vas, najkuzejša vas v nači zlati očetnjav. Koliko je tu spletk in malenkostnih zlob! Majhne, majhne duše. Zdi se mi, da vas svet živi tu le od tega! Moški, »vsi po vrsti radi lažijo in hvalijo sami sebe,« vse samo

pripada po mirovni pogodbi Avstriji, a jo ta vsled raznih vzrokov menda ne bo dobila. Na podlagi teh dveh precedentnih slučajev lahko potem tudi vi zahtevate, da se vam dajo oni kraji Koroške, kjer ste imeli pri plebiscitu večino. Vaši diplomi in juristi naj natančno primerjajo določila mirovne pogodbe glede Koroške, zapadne Ogrske in Šlezije. Mirovna pogodba pripašča, kakor vsaka pogodba, na gotovih mestih, različne razlage in se njeno besedilo da različno tolmačiti. Če imate dobre juriste in diplomate in zagrabite stvar v pravem momentu in dokaže, da je pred vsem iz strategičnih ozirov važno, da dobite te kraje, potem bodo sigurno vaši.«

— Kaj pa naj storimo sedaj, ko Nemci po odhodu medzavezniške komisije strahovito divijo proti našim ljudem na Koroškem in jih vlada sama v tem podpira. Zapirajo nam šole in izganjajo naše ljudi.

»Pritožite se takoj na zvezo narodov, kajti po mirovni pogodbi so vse manjšinske pravice garantirane. Pritožbi dodajte samosebni umetno natančne podatke, izpovede zanesljivih prič, številke uradnih dokumentov itd. Boste videli, da bo imela ta pritožba uspeh. Določila mirovne pogodbe so celo tako, da se lahko kaka tretja, pri stvari popolnoma nezainteresirana država, pritoži in apelira na zvezo narodov (société des nations) radi varstva manjšinskih pravic. Za Koroško je bila ta klavzula namenoma sprejeta v mirovno pogodbo, med tem ko tega pri Šleziji ni, tam manjšinam njih pravice niso garantirane. Torej vidite zoper zanimivo razliko med plebiscitom na Koroškem in v Šleziji.« —

Iz teh izvajanih razvidimo, da Koroška za nas še ni izgubljena! Dolžnost naše ljubljanske vlade je, da se za zadevo zanima in stori vse potrebne korake. Morda bi bilo umestno, ustanoviti poseben oddelek ali določiti komisijo, ki bi se bavila specijelno s koroškim vprašanjem. Kakor pade deloma odgovornost za to, da smo izgubili plebiscit, na takratno ljubljansko vladu, tako bo padla odgovornost, če ne bo storila vse, kar je v njeni mo-

či, da reši, kar se da rešiti, na določeno ljubljansko vladu!

Pred vsem je treba napraviti velikopotezno propagando po francoskih in angleških velikih dnevnih novinah. Priznam, da je to izredno težava stvar. Poljaki so to znali načinosti imenitno: en mesec pred plebiscitem v Šleziji so dan na dan prinašali vse francoski veliki in malo dnevniki daljše ali kraje članke o važnostih plebiscita. Večina teh člankov je imela prav dobre zemljiveide in sklice o narodnostnih razmerah in njih avtorji so bili Francoski. Plebiscita s tem sicer niso doobili, a dosegli bodo s tem priklipitev poljskega dela Šlezije Poljski. Eden teh člankov je tudi za nas zanimiv, ker govori tudi o koroškem plebiscitu. Izšel je v dnevniku »Le Petit Journal« dne 18. marca kot uvodni članek pod naslovom: »To je peti plebiscit. Samo eden je bil neugoden za Nemčijo. Ta v Visoki Šleziji je velikanska važnost.« Posnamem iz njega par odstavkov:

»Versailleska mirovna pogodba je preosnovala srednjo Evropo na podlagi narodnosti. Zelo važna stvar, kajti okoli germanskega ozemlja si je nemška politika protipostavno prisvojila oblast, podvrgla narode in kolonizirala zemlje. Nasvetadno mislimo samo na nasilja, ki jih je nemško cesarstvo vršilo zadnjih petdeset let. Toda že deset stoletij so Nemci smatrali posebno slovenske dežele kot obljubljene dežele za germanško kolonizacijo, obljudene od manj vrednih narodov.

Versailleska pogodba je imela torej cilj uničiti to stoletno delo Nemčije. Kjer je bila narodnost neoporekljiva, so se ustavnile nove države, ali pa so vrnile dežele njih pravemu posestniku. Na jezikovnih mejah narodov, tam kjer so se jeziki in narodi pomešali, so bili določeni plebisciti.

Ali so imeli plebisciti res efekt, da so se »degermanizirale« obmejni pokrajine Nemčije? Ne, če sodimo po dosedanjih rezultatih, ker je bil od štirih plebiscitov samo eden neugoden za Nemčijo, namreč v prvem pasu Šleziga, ki je vrnal približno 170.000 prebivalcev Danski.

Mali plebiscit, ki se je vršil predteklega oktobra v okolici Celovca med Jugoslavijo in Nemško Avstrijo, je pokazal precej močno vrednost za to, da smo izgubili plebiscit, na takratno ljubljansko vladu, tako bo padla odgovornost, če

ne bo storila vse, kar je v njeni moči.

opravlja. »Puhli pogovori in zelo prostaste manire. Koliko je preračunljivosti že samo pri naših dekleh in mladičih! Koliko siromaštva v izobrazbi, koliko duševne revščine! Moški so glupi, a ženske jih občudujejo ter so srečne, če smoje poslušati njih neumno blebetanje. A toli kritična Mimi se sila rada preoblači in lepo toaleti, pravi, se ji še edino zadovoljstvo, ki ga ima, edini pravi užitek, ki je ne ostavi do smrti. Zaljubljena pa je tudi vase, v svoje telo. Oblači se gizdavo ter si umiva in očira lice in prsi v mlekom, z vonjem jasmina, kolonjsko vodo i. dr. In pleše do onemogočnosti, svira, prepeva, pripoveduje izvirne »bajke, ki iztiskajo čestilcem solze, in šale, da se jim krohotajo.«

Sele 18let, pa tak ženski fenomen! In popisuje svoje ljubezenko razmerno z Margito po vzoru staroklasičnih Lesbičank. Aha, zato zanica može, zato se roga zakonu: »Mar ni najina ljubezen nekaj višjega in svetjejšega? Mar se nista najini duši naveke stopili v onem hipu, ko sta se dotaknili prvič najini telesi? — In sodi: »Moški so sirovci in sebični. Vedno hočejo pokazati, da stoe nad nam, da nam vasilijo svojo voljo. Navadno smo jim sluzkinjo ali vesel lutko. Jaz pa nisem ustvarjena ni za eno ni za drugoc. In se jezi nad mladenicami: »Kaj niso ti mladiči nikoli opazovali soluce, ko se ob sorri kopljte v zlatem Dunavu? Mar niso nikoli poslušali čarobnega ukanca žab (!) po sončnem zahodu?... Li niso nikdar okusili medu na ustnicah nedolžne de-

vijke? Če bi bili to šuli, videli in okusili, nihov bi govor bil pesem, nihovo pripovedovanje bi bilo bajka... Ne, ne bili bi tako dolgočasni. Jaz jih ne prenašam niti pol ure, a treba bi jih bilo prenašati pol večak.

In roga se razumnik prijateljici prijateljici, ki je hotela svoj nešrečni zakon izpoliniti z zabavami, z delom v dobrovornih društvih, na izložbah, predavanjih in ki ni izpuščala niti eno seje Kola Srpskih Sečarja. Zameni Mož, profesor, ki je prestari, njej je jedva 20 let. Zato se je vrgla v narocje moževemu mlajšemu kolegi in se dala zlotiti...«

Mimi že misli na samomer ter piše, da združi v modrikasto čeljust tajinstveno, nerazumljive smrti mora biti najvišje uživanje, ki ga more živ stvor občutiti. Boji se, da zblazni. A resnica, se oblači rafinirano, se očično igra z možmi ter si končno izbere za moža tistega, ki je — najbolj zopri: majhnega trgovca, »ne nobično velikim trubhom in okroglim, dobrodušnim lemom otroka. In v poročni noči muči mož bestjelno ter ga pušča spati na tleh potem, ko ga je dovedla do obnove. In ostaja devica! Na stanovanju pa vzameta z možem dijaka Miloja, sorodnika, tudi njega tričnični Mimi, se igra z njim in ga obdija.«

Pa je mož trgovec odpoteval v Berlin. Mimi začne svojo igro z Maricom, ordinarno pomočnikom, kozačkim, grobim možem dolgih brk. Vas posjava živa grdoba. In ta žival si jo vzame s silom! In to živel ona ljubi! Zahaj-

ja k njemu v nekak briog ter prenja najgajnejšo brutalnosti sirove propalnice. A ne uda se Mileju, nego se igra z njim dalje.

Vse odvratnosti popisuje Mimi. Ko pa se ji mož vrne, ga sprojna ženka vesela in odpotuje z njim v Gruž in Dubrovnik na svatbeno potovanje. In ko se vrne, hodi Mimi zopet k Marku. V 31. pismu pa javlja Margiti, da je Marka zaklala. Tepel je, digral z njim kakor s posme, a ona mu je z britvijo v spanju prerezala grlo. In se vrne k možu, napisje se poslednje pismo in se — menda — umršti... Konec...

Srb David S. Pijade nastopa s tem romanom prvič kot prozaik: doslej je pribreževal le posmi v srbskih lisih ter je l. 1913 v Valjevu izdal svoj prvi posnički zbornik. Marinković trdi, da je impresionist ter da obdeluje zlasti rad spolne motive; trdi, da ni realist v neavadnem pomenu besede, ker prikazuje življenje kot elikar, a ne kot fotograf. Rad se igra s koniranosti, pretirano ljubi svetlobe, jasnosti. Nikdar ni monotón, ker je ekspreziven, impozitiven. V stalni težnji za dovršeno obliko izraza se mu izgublja vsakršen formalizem. A najbolj privlačjuje njegov stil.

To trdi Marinković, ki trdi tudi, da je Pijadev jezik dist. In dalje citamo v predgovoru, da »kritik ne smo meriti Pijadevga romana s »purgarskimi merilimi. Ki je že zastrelil in je brez vrednosti.«

Ni treba, da bi bil kritik nemoralen, piše Marinković, »nemoralen, a neumilivo je, da mora biti amoralen

izven morale. Prvi kritik mora stati, kakor tudi umetnik iznad svojega časa — iznad časa vobče. On ni, kar so to običajno pogrešno misli, saj mora posrednik med umotnikom in njenim časom, nego med umetniškim dočim in vseh časov ali bolje rečeno: klasifikator, ki odreja novemu umetniškemu mestu v brezkončenem nizu umetniških vrednosti. Zato kritik tudi ne sme slediti onim banalnim: to je škodljivo, eno je dobro, ono je koristno. Umetnost je neškodljiva. Kdo ni sposoben, da gleda v umetniški solnce, nai oslep! Slepco manjšo, slepco več — kaj to čini! Kdo se bojiti istine, naj je ne posluša! Samo lepo in grdo more biti resnično. Dobro in slabo je resnično lo in kolikor se skilda z lepotin in resničnost, ki je nečistino, nezanesljivo; Dobro in slabo ni ponikal in samo stvar, nego ju je človek projektilar v stvarni. Dobro in slabo se ne občuti, ono se zaznava, ono je pravčno vezano na ljudskost, ki požira in žide. Zato je v vseh časih moralja najnesanesljivejši pojmom. Življenje je po nežni takso morale. Življenje je hudournik, ki ruši nasipe in dviga nove ter zoper ruši in zoper zidom. Umetnik po isto smislu tega, niti ne vprašuje, kam to vodi.

ljen predstojnik. Pri odstopu dr. Engliša so se znova, zlasti v narodnosocijalnem tisku, razvila pozročila o deruti v narodnodemokratični stranki, pri čemer se pozablja, da je bil dr. Engliš za svojo osebo v ministrskem kabinetu in ne za narodnodemokratično stranko, in prav zato ni bila stranka nič vezana na njej. Slično se govorji tudi v zvezi z vestmi o resignaciji dr. Jaroslava Stranskega (mlajšega) na poslanski mandat, ali vesti so brez podlage.

Pretekle dni se je pisalo po listih o združitvi češkoslovaške cerkve s pravoslavno srbsko cerkvijo, pa se je vsa stvar pokazala za prezgodnjo. Polovica članov je bila za združitev, polovica proti. O združitvi se vrše pogajanja dalje. Konč

J. K. S.

no razrešitev prinese šele zborovanje češkoslovaške cerkve dne 6. aprila t. l.

Zadnje dni marca in začetkom aprila se bo vršil v Pragi mednarodni dijaški kongres. Prišli so gostje iz Francije, Holandske, Jugoslavije itd. Do 29. t. m. se ogledajo v skupinah Mor, Ostrovo, Tat, Brno, Kladno, Karlove vare, Plzen, Rakovnik, Křivoklat. 30. t. m. se prične kongres in bo zborovan do 2. aprila. 2. in 3. je odvod v Jičin in v »Češki raji«, 4. in 5. aprila se zborovanje nadaljuje, 6. je pregled češke industrije, popoldne slavnostno zaključenje kongresa. Na vsporedu je še gledališče, ples in druge zabave.

J. K. S.

Dr. Bavdek:

Naša narod.-obrambna društva.

III.

Razmere so se po končani svetovni vojni temeljito spremene. O čemer pred 10 leti še sanjati nismo smeli, je postalo danes kri in meso. Vsi trije deli jugoslovenskega naroda, Srbi, Hrvatje in Slovenci so svobodni in ujedinjeni v enotni državi.

Po »ljubeznjivosti« naših »dobrih prijateljev« in zaveznikov je pa ostal dobršen del jugoslovena, naroča izven mej naše države. Njemu bo vselej posvečeno vse naše narodno obrambno delo. To delo pa bo zborg spremenjenih političnih razmer dobilo dokaj drugačno obliko nego jo je imelo doslej, ko se je gibalo, vsaj za Slovence in Hrvate, v istih državnih mejah. Zaradi tega bo tudi mnogo težavnejše.

Jasno je, da se morajo odslej udeleževati nar.-obr. dela vsi Jugosloveni cele države. Srbom in Hrvatom morajo biti enako pri stcu naši Korošci in Primorci, kakor nam ne odrešeni Srbi in Hrvatje. I na polju nar.-obr. dela se moramo ujediniti. Le tako bomo kos svoji zadači. Iz tega pa sledi, da mora biti nar.-obr. društvo središčno društvo z organizacijo, razpreženo po celi državi. Pomislimo le, da šteje cela država okrog 13 milijonov ljudi, a Slovenija le nekaj nad 1 milijon in Hrvaska okrog 3 milijone! Če bomo združeni v takem središčnem društvu in če bomo znali zanj vso jugoslovensko javnost tako zainteresirati, kot so umeli svoj čas Slovenci svojo javnost za C.-M. družbo, potem smo lahko uverjeni, da bomo dosegli krasne uspehe.

No, in tako središčno društvo že imamo v »Jugoslovenski matici«, kot sem to gori povedal. V Sloveniji je videti, da se živahnogiblje. Kako je z njo po drugih krajih, mi ni znano.

Po končanem plebiscitu ne vidiš poleg »Jugoslov. m.« potrebe še po kakšnem nar.-obr. društvu za Koroško. Saj menda ni »Jugoslov. m.« te neodrešene zemlje izključila iz svojega programa! »Gospoznov« je po mojem mnenju z zavrsenim plebiscitom svoje delo dokončal in ga prepusti za bodočnost lahko »Jugoslov. m.«. Toliko manj bi bilo seveda na mestu vzdrževati še nadalje posebne »Koroške odbore«, kot se je pred kratkim glasil v »Slov. N.« todavnem poziv.

Glede »Slov. Straže« mislim, da bi stvar ne bila baš težka. Ne obstaja še ravno tako dolgo, in menim, da ne delam krivice, če trdim, da ni bogove kako udomačena in razširjena. Brez težkoč bi se lahko stopila in spojila z »Jugoslov. m.«.

met in mu to pripisovati celo v greh, bi pomenjalo zahtevati od njega, naj manje ljudi življene tako, kakoršeno je. Dobro. Ne razumemo sicer vsega, kar trdi tu gospod predgovornik in hoteli bi k njegovim apodiktivno zapisanim trditvam pripisati celo vrsto klicajev in vprašajev. Ali Bog nas vari, da bi riskirali zase očitanje, da gojimo in branimo purgarsko moralno, da smo pač starčki, filistri, ki danes oboajo ono, kar so zagovarjali v mladosti! Tudi mi smo namreč nekdaj zapisali, da starost še ne pomenja pameti, da je umetnost sama sebi namen itd. Pijade in Marinovič prijeta pač – kakor smo prišli mi – končno do spoznanja, da vesta le eno: da ničesar ne vesta...

Dostavljam le še: tehnično ta roman nikar ni vzoren, ker nihče ne pošilja prijatelju v odgovor prepisov njegovih pisem, kar je delala Mimi, ki ji tvorijo četrtno pisem prepisi Mariginih pisem; in drugič: ta jezik je skrajno nečista brozga vseh mogočih jezikov. Uporabili smo troje srbsko-hrvatskih slovarjev, a nam je ostala še kopa – turških, albanskih, grških, španskih? – besed nerazumljiva.

Naši srbjanski pisatelji se morajo ostresti gomile tulik, aka žele, da jih čitamo. Kadarso tukje potrebne, pa naj se jim navede razlagi. Drugate nam je ta jugoslovanska (?) beletrija nepriznata. M. M.

Politične vesti.

= Zbor člupnikov JDS, ki bi se tmeal vršiti v nedeljo dne 3. t. m. se je moral z ozirom na to, ker je prisotnost ministra dr. Kukovec in poslanca dr. Gregorja Žerjava iste dni v Beogradu nujno potrebna, preložiti na nedeljo dne 10. aprila.

= Politični klub JDS vabi svoje člane na sestanski danes v sredo ob 8. zvečer v tajništvu JDS, Narodni dom.

= Gospodarsko društvo JDS za poljskih okraji ima v četrtek, dne 31. marca t. l. ob 8. zvečer pri g. Grošljuna Poljanskem cesti št. 7 ustavnemu občini zboru.

Pozivljamo somišljenike, da se udeleži občnega zborna polnoštevilno. Pripravljeni odbor.

= Napredno in politično društvo za vodnatski okraj, sklicuje svoje člansko zborovanje na dan 31. t. m. ob 8. uri zvečer v gostilni Zupančič, Ahacjeva cesta. Dnevni red: pogovor o mandatih za prihodnji občinski svet. Radi važnosti razgovora se prosi za neslavne udeležbe.

= Gospodarsko in izobraževalno društvo JDS za Krško in Trnovo ima svoj redni občni zbor v soboto 2. aprila ob pol. 8. zvečer v gostilni ge Smoletove v Koleziji.

= Gospodarsko društvo JDS v Spodnji Šiški vabi svoje člane, da se zanesljivo udeleži članskega sestanka, ki se bo vrši v četrtek dne 31. t. m. zvečer ob 8. pri Stipeu. Dnevni red: Imenovanje kandidatov za občinski svet.

= Rekonstrukcija pokrajinskih vlad. B e o g r a d, 29. marca. Po izpolnitvi centralne vlade bo sledila tudi rekonstrukcija pokrajinskih vlad. Kakor doznavata naš dopisnik, prevzame predsedniško mesto pokrajinske vlade v Sarajevu dr. Nikolaj Gjurgjevič, ki je bil že prej imenovan za predsednika. Dr. Gjurgjevič je odpotoval nočjo v Sarajevo, da prevzame svoje mesto. Do sedanjih namestnik g. Mišović ostane kot poverenik za notranja zadava. Ostala poverjeništa se bodo izpopolnila sporazumno z muslimani.

Glede dalmatinske vlade še ni dosežen sporazum. Nadalje je določeno, da ostane do sedanjih predsednik pokrajinske vlade v Ljubljani dr. Baltič na svojem mestu, ostala poverjeništa pa se bodo izpopolnila sporazumno s skupino ministra Ivana Pucelina.

= Ministrski svet o dogodkih na romunski meji. B e o g r a d, 29. marca. Danes od 17. do 19. se je vršila soja ministrskega sveta, na kateri se je razpravljalo o dogodkih, ki so se odigrali na romunski meji. Romunska vojska je nam prekoradila na gotovih mestih našo mejo in prodrla na naš teritorij. Da se prepreči prelivanje krvi, so bili podvzeti s strani naše vlade energični diplomatski koraki. Ker poročajo o novem zbirjanju romunske vojske ob naši meji, je bilo potrebno, da se naša vlada posvetuje o teh dogodkih in da podvzame nove energične korake.

= Delo ustavnega odbora. B e o g r a d, 29. marca. Pojutrišnjem se pričelo zopet seje ustavnega odbora.

V parlamentarnih krogih smatrajo, da bo ustavni odbor končal svoje delo do 5. aprila in sestavil poročilo za ustavnovrsko skupščino, ki je sklical za ta dan. Na tej seji se bo poročilo o rekonstrukciji vlade. Med prvimi točkami dnevnega reda je komunistična interpelacija o zboranici (naredba, s katero je vlada prepovedala komunistom protidržavno delovanje). Na to interpretacijo bo odgovoril notranji minister, ki ima ves potreben material. Predsednik ustavnega odbora g. Nintič je želel za junij ob 17. seji, kateri bodo prisostvovali samo oni člani ustavnega odbora, katerih stranke so zastopane v vladi.

= Imenovanje delegatov za trgovska pogajanja z Italijo. »Epocha« poroča, da je vlada imenovala delegata za trgovske - gospodarske pogajanja z Italijo. Imen je priobčuje razven Luja Vojnoviča, ki je naš delegat na kulturni konferenci, ki jo vsebuje člen 8. ratifikacijske pogodbe. Čudno je to: vlada imenuje delegata, njihovih imen pa nōče povедati!

= Spšt za narodno in državno edinstvo. Splitska napredna mladina je priredila dne 26. t. m. voličanstvo zborovanje, na katerem je bil sprejet predlog, da naša država imenuje Jugoslavijo. Imen je priobčuje razven Luja Vojnoviča, ki je naš delegat na kulturni konferenci, ki jo vsebuje člen 8. ratifikacijske pogodbe. Čudno je to: vlada imenuje delegata, njihovih imen pa nōče povediti!

= Spšt za narodno in državno edinstvo. Splitska napredna mladina je priredila dne 26. t. m. voličanstvo zborovanje, na katerem je bil sprejet predlog, da naša država imenuje Jugoslavijo. Po zborovanju so bile manifestacije proti separatistom. Na trgu so javno začigali prvo številko novega separatističnega lista »Hrvatska Rijeka«, ki je glasilo hrvatskih zajednic.

= Naš proračun. Po vseh iz parlamentarnih krogov se zmanjša proračun na 8 milijard dinarjev.

= O našem tisku piše ob priliki novinarskega kongresa v Sarajevu. »Narodno Jedinstvo« med drugim: Boogradska tisk – kakor da se v zadnjih letih nič zgodilo – se najraje bavi s svojimi starimi predvojnim afiram, ki za »prečane« nimajo veliko interesa. Slovensko časopisje, ki ima pri nas najboljšo poročevalsko službo, je še vedno polno prepiroval iz stare predvojne liberalno-klerikalne borbe. To je vroč, da je zelo majhno število naših dnevnih razširjenih po vseh naših krajev. Naravno je, da se mora vsak let najprej baviti z dogodki iz svoje okolice, toda nihč manj je potreben, da se priobčujejo v beogradskih, zagrebških, ljubljanskih, splitskih in drugih dnevnih dopisih iz vseh krajev naše države in iz inozemstva.

= Italija in boljševiki. »Politika« poroča iz Rima, da so se pričele pogajanja med zastopniki italijanske vlade in boljševiškimi delegati. Trgovska pogodba med Italijo in sovjetsko Rusijo bo podobna pogodbi med Anglijo in Rusijo. Italija bi izvajala v Rusijo avtomobile, poljedelsko orodje in zdravila, za kar bi dobila v zameno razne vrste žita.

= Pokojni razkrjal Nikita in ruski dvor. Znani ruski državnik grof Witte je spisal svoje spomine, ki izidejo te dni v Berlinu. Witte je napisal o pokojnem razkriju Nikiti celo poglavje, kjer pravi med drugim: Dokler sem bil finančni minister, se nisem nikdar sestal s takratnim črnogorskim knezom Nikito, čeprav je velikrat prišel v Petrograd. Vkljub temu pa sem prišel z njim pogosto v nasprotje. Knez Nikita je prihajal v Rusijo samo zato, da izvrši nezaupnico poslanske zbornice. Zato zahteva senator Sevčik, da se č. s. ustanova radikalno spremeni.

= Zaroka političnih jetnikov v Indiji. Po uradnem poročilu iz Indie je v Rajahiju v Bengaliji 600 ujetnikov ubilo stražnike, jim vzel orodje in municijo in nato pobegnilo iz jenčnice, da so politični jetniki niznici. Ni izključeno, da so politični jetniki organizirali to zaroto.

= Proti Surnemu delu na kmetiji. Zajmy malozemeljcev (»Selski Hlasy« v Brnu) pišejo: »Osem ur delati, osem spati in osem se izobraževati je bilo geslo socialistov. Pri nas (na Čehoslovakin) je bilo vpeljano osemurno delo, a kaj smo ž njim dodelali, je bilo hitro očitno. Naši obrtni izdelki so se tako podražili, da ž njimi ne moremo konkuričati s tujim in na veleposestvih je ostal del pridelkov v zemlji. Sedem poslane Winter se je hvalli, da smo bili mi prvi, ki smo uvedli osemurno delo tudi v zemeljedelstvu. Toda tega navdušenja so dem. privaka druge niso delili. V Švici so zahtevalo po osemurnem delu v zemeljedelju odločno zavrnili. Na anketi, ki jo je izvado belgijsko poljedelsko ministrstvo, so udeležniki izjavili, da bi bili mi prvi, ki smo uvedli osemurno delo tudi v zemeljedelstvu. Toda tega navdušenja so dem. privaka druge niso delili. V Švici so zahtevalo po osemurnem delu v zemeljedelju odločno zavrnili. Na anketi, ki jo je izvado belgijsko poljedelsko ministrstvo, so udeležniki izjavili, da bi bili uvedla Surnega poljščega dela nemogoče. Osem ur se dela pozimi, a poleti je treba doleti 10 do 14 ur, da se bočne izkoristite ugodno vreme. Uvedba Surnega dela bi ogrožala uspeh živetve ter bi povzročila podprtje vseh živil. Tudi pri nas je je Poradu sborov izjavil proti Surnemu delu.

Iz naše kraljevine.

= Novinarski kongres v Saraju. V nedelji zjutraj se je v slavnostni dvorani mestne svetovnolice v Saraju otvoril novinarski kongres, katerega so se razen novinarjev udeležili tudi zastopniki načelnik civilnih ter vojaških oblastev in zastopnikov kulturnih društev ter korporacij. V daljšem govoru, v katerem je gospod Ivančič pozdravil posebno goste iz tujine, je poudarjal važnost kongresa, ki ni samo manifestacija narodne zavesti, temveč bo novinarjem dal tudi trden socialno-gospodarski položaj. V Sarajevu so postavili temelj edinstvene organizacije jugoslovenski novinarji. V imenu mestne občine sarajevske je govoril vladni komisar dr. Novadrt, ki je poudarjal važnost novinarstva za kulturni razvitek našega naroda. V imenu delovne vlade je pozdravil kongres vršilec predsedniških poslov Milivoje Mišević. Omenil je, kakšen ugled uživa v Srbiji novinarji, ki so si stekli velike zasluge za zadržitev države. Prvo srbsko ustavo je ustavil novinar. — V imenu čeških novinarjev je pozdravil novinarje urednik »Narodne politike« gospod Vavrinček, ki je podarjal solidarnost češkoslovaških novinarjev z jugoslovenskimi kolegi. Gospod Ivančič je prečital številne brzojavne pozdrave, med njimi tudi pozdrav poljskega novinarja v državljaju Varšavi, ki pozdravlja bratsko solidarnost in občajuje, da zaradi oddaljenosti ni mogel poslati svojih odpisov. — G. Ivančič je nato pozval novinarje v malo dvorano mestne svetovnolice, kjer so sestavili pisarno in z obdobjanjem potrdili včerajšnje sklepe o razdelitvi na sekcijs. — Ob 13. je bil na vrsti hotela »Evropa« banket, ki ga je priredil sarajevska mestna občina. Vladni komisar dr. Novadrt je še enkrat srčno pozdravil novinarje in jim želel uspeha pri delu. Rekel je, da mestna občina sarajevska ni tako bogata, da bi mogla počastiti novinarje tako kakor druga mesta in tako, kako bi hotela. Vendar pa upa, da bodo novinarji zadovoljni z bivanjem v Sarajevu. V imenu novinarjev se je zahvalil g. Kovačič, rekoč, da so srečni, da so mogli sestati tam, kjer je šilila prva ikra svetovne vojne, ki je našemu narodu prinesla svobodo v zediljenju. G. Vavrinček je v imenu Čehov naglašal bratska čustva, G. Vesnič (Beograd) je izrekel zdravico v čast odpolnega Carnegievega fonda g. Kapsorja. — Popoldne se je nadaljevalo delo v sekcijs. — Ob 17. se je začela plenarna seja pod predsedstvom g. Sahiba Korkuta G. Brozović (Zagreb), ki je izredno verifikacijskega odseka, ki je verificiral vse mandate iz Zagreba, Ljubljane in Sarajeva. Glede Beograda so se pojavile težkoče. Ker se ni mogel dosegli sporazum, je g. Ristič v plenumu prečital imena članov beogradskega udrženja. Pozdravil jih je imenoma ter so ali sami, ali po svojih zastopnikih izjavili, da so ugodili predpisom statutom beogradskega udrženja glede sprejemanja članov. Tako so iz imenika izločili več imen ter se je dosegel sporazum. Pod predsedništvom g. Kovačiča (Zagreb) se preide na prvo točko dnevnega reda: poročilo sekcijs, ki bo konstituiralo v ministrskem svetu podlagi glavnega sekcijskega predstavnika. — Ob 18. je bil na vrsti hotela »Evropa« banket, ki ga je priredil sarajevska mestna občina. Vladni komisar dr. Novadrt je še enkrat srčno pozdravil novinarje in jim želel uspeha pri delu. Rekel je, da mestna občina sarajevska ni tako bogata, da bi mogla počastiti novinarje tako kak

kretne predloge Radi pozne ure je g. Kovačič zaključil sejo in odredil prihodnjo za ponedeljek dopoldne na istem kraju. — Potem je bila intimna večerja v zimskem vrtu hotela »Europe«, nakar so se novinarji vrnili v Hildže.

Prepoovedani listi v naši državi: »Selski Vestnik«, ki izhaja v Sofiji; »Kärntner Tageblatt«, »Kärn-

Nedrešena domovina.

— Italijanska gonja proti razdelitvi volilnih okrajev v Julijski Benečiji. Volilna ločitev med Trstom in Istro zelo razgrevata Italijana. Pripravljajo se za veliko akcijo, da se objavljena razdelitev volilnih okrajev izpremeni za Trst in Istro kakor tudi za Goriško in kranjski del povsem po njihovi volji. Tržaški in istrijski Italijani hočejo skupen volilni okraj, glede Goriske in Kranjske pa se je v Gorici razvanelo obsežno delovanje za pri-druženje k videmski provinci. Furianska akcijska skupina hoče razviti tozadoveno najširšo agitacijo in so že poslani vladu v Rim in Trst protesti in ostro žigovanje čina, da se izpostavlja Gorica jugoslovenski nevarnosti. Tržaški in goriški Italijani vidijo v svojih načrtih onemogočenje izvolutne jugoslovenske postancev, vladna razdelitev okrajev pa bi morda dala Julijski Benečiji tudi jugoslovenske poslane. Tega pa ne sme biti, pravijo Italijani. Zanimiva bo borba med njimi in vladom.

— Fašisti so zopet zborovali v Trstu in zoper so se razgovarjali o volitvah. Znova so se zakleli, da napre vse sile in vporabijo vse sredstva v svrhu, da pokaže Julijska Benečija pri volitvah italijansko lice. Plebiscit pomenijo volitve, pravijo fašisti, in za plebiscit mora v boj vsak Italijan z vsemi sredstvi proti Jugoslovenom. Na tem zborovanju je govoril tudi tajnik fašistske zveze Giunta, ki je bil posdal demisijo pa se vršil tajniško funkcijo do določenega časa. Govoril je izbrano, kakor to pojmujejo fašisti, in se končno dal prego-

ter Landmannschaft in »Koroška domovina«.

— Nova zgradba vseučilišča v Beogradu. V kratkem prično z delom nove zgradbe beogradskega vseučilišča in sicer na bivšem dirkališču ob Aleksandrovi cesti. Za zgradbo je odobren kredit 20 milijonov.

Delavce v Essenu spremila na delo policija. Iz osrednje Nemčije se poroča, da upor stalno narašča in se komunistične sile ojačujejo dan na dan. Prisilno uvrašanje mož do 50. leta v komunistično vojsko se nadaljuje.

KONFLIKT V GORENJI ŠLEZIJI.

Berlin, 29. marca. Agencija Wolffsova poroča, da se je položaj v okraju Ribnika poslabšal. V Ribniku in Smleni pokajo bombe in se čujejo streli. Italijanske čete so prisile v konflikt z uporniki. Drugodi so spopadi med Nemci in Poljaki. Nekaj oseb mrtvih in ranjenih. Nemci dolže Poljake, da delajo ne-red in nemir in zahtevajo od mednarodne komisije zaščito nemškega prebivalstva. Z druge strani se poroča, da so nemške vesti pretirane z gotovim namenom.

OBSEDNO STANJE V ŠLEZIJI.

— London, 29. marca. V bližini Opolja so napadli vlak, ki je vozil angleške vojake v južni del glasovalnega ozemlja v Gornji Šleziji. Tri načinov je bilo lahko ranjenih.

OBSEDNO STANJE.

— Bytom, 28. marca. Obsegno stanje v Gornji Šleziji se je razširilo na okrožje Myslowice (mesto in okolica) in Rybnik (mesto in okolica). Okraja Rybnik in Pštiny sta podrejena italijanskemu polkovniku Salvioni.

ITALIJA IN DALMACIJA.

— Rim, 28. marca. Uradni list objavlja dekret, s katerim se smatrajo deli Dalmacije, priznani Italiji, od dneva, ki se bo še določil, kot sestavnih del italijanskega carinskega ozemlja.

ANARHISTIČNI IZGREDI V ITALIJI.

— Alesandria, 28. marca. Tekom včerajšnjega dne so se fašisti in socialisti ponovno spopadli, pri čemer sta bili dve osebi ubiti, več pa ranjenih. Mnogo oseb je bilo arietiranih. Redarji so vzpostovili mir.

Eh narod smo!

Nova Wendelova knjiga: »Von Marburg bis Monastir. Eine südslawische Reise.« Iz Frankfurta na Meni mi je priletela na mizo za pirhe. In prečital sem jo na dušek.

Herman Wendel je poleg Setona Watsona edini tujev, ki pozna naše razmere najbolje ter jih presoja najpravilnejše. Nemec Wendel je imel že med vojno poguma, da je pripovedoval rojakom o Jugoslovanem resnico; po vojni pa je izdal že več knjig o nas, ki so pisane s toliko objektivnostjo, globokim znanjem in tople simpatijo, da mu moramo biti srčno hvaljeni. Mož pozna našo preteklost in sedanjost temeljito, se je poglobil v našo politično in kulturno zgodovino, je preštudiral našo psiho ter zasledoval kvarnost in koriščenje občevropske politike na naš razvoj.

Ako bi bile izšle take knjige, karostne so Wendelove »Südosteuropäische Fragens«, »Aus und über Südslawien«, »Aus dem südsla-wischen Risorgimento« i. dr., že pred vojno, bi bili stali Jugoslavani drugače v Parizu, Londonu, v Berolini in Rimu. Tako pa so celo na Dunaju pisarji o nas z ignoranco, kakor se ne piše več niti o divjih rodovih srednje Afrike. A to je naša krivda, sed naša lenoben v škorpijonsko samomorilsko ponižanja ter zanicanja lastnega naroda. I kašap! Pisati o nas smo identificirali vedno le z zabavljanjem na nas, smešenjem vsega našega. Zakaj bili slovenski učenjakar, slovenski ali hrvatski kritik, pomenja vendar le vse naše pobijati, trgati, zafrčati. Tega pa nismo hoteli, zato nismo raji sploh ničesar pisati ter smo prepričani svojim narodnim in političnim sovražnikom, da so nas predstavljali svetu kot divjaško drhal, ki se otepa z ušmi, garjami in stenicami ter se utaplja v blatu in smradu.

Sot Watson in Nemec Wendel sta torej moralna priti in napisati končno to, kar bi bili morali mi sami že davno napisati, a še bolje in globlje, ker se moramo vendar sami poznavati temeljitev, kakor nas moreta poznavati tuja — popotnika.

Z minoli božič je napisal Wendel svoje najnovije delo o svojih vtičih po Jugoslaviji, ki jo je prepotoval v jeseni leta 1920. do Maribora do Bitolja.

»Maribor« — piše — je treba biti človeku le nekoliko gluhenom in lahko si domišlja potem, da si v čisto slovenskem mestu. Toda samo kmetiški prodajalci zeljnatih glav in paprike, češlj, jabolk in orehov pod pisanim dežnikom pred starim rotovzem čebljajo med seboj slovenski; sicer dona na tvoje uho skoraj te nemški, štajerski zavarano. Ustavi mimo idote: niti vsak peti človek se ne priznava slovenske krv!... Slovenci niso kakor pruski Junkerji, nego vseskozi demokrati. Toda fasadno politiko gonijo tudi v Mariboru.

V Ljubljani se veseli ustanovitve slovenske univerze, obzorja naših pesnikov, prijaznosti okolico ter doživlje ob Savi z našo kmetično značilnostjo. V krmi prosi čašico brinjeveca, da bi se po kopeli v mrzli Savi ogrel. »Zganje je prepovedano!« pravi krčmar. »Odkar smo v Jugoslaviji pod Avstrijo je bilo drugače.« In vzdihne. — Wendel pa sodi: To je ista pesem

— d Rim, 28. marca. Listi poročajo iz Genove, da je bil anarhist aretiran v trenotku, ko je z bombo vstopil v Olimpijsko dvorano. Dva vijenca anarhista, ki sta kričala »Živel anarhija«, sta povzročila protidemonstracijo. Pri spopadih je bil en anarhist ubit. Na žeževiški progi Rovigo-Campovovo so karabinjerji našli zavoj z dinamitem. Ko so fašisti iz Perugie prišli v Città di Castello, so tamnojni socialisti začeli nanje streljati s puškami. Fašisti so nato vdrli v delavsko zbornico in jo začiali. Deset oseb je bilo lahko ranjenih.

ITALIJA PRIKRIVA ANARHIJO.

— d Rim, 28. marca. V inozemstvu razširjene vesti o napadih v Panu, Vercelli, Lecce in Parmi so brez vsake podlage.

GROF GOLUCHOWSKI UMRL.

— d Dunaj, 29. marca. Kakor poroča »Neue Freie Presse« iz Lvova, je umrl po kratki bolezni viši član avstro-oogrskih gospodarskih zbornic in zunanj minister grof Agenor Goluchowski. Obolel je na pljučnic.

FRIEDRICH O ZVEZI ROMUNSKE Z MADŽARSKO.

— Dunaj, 29. marca. Friedrich, ki se še vedno nahaja v Budimpešti, je razkril v pogovoru z »Magyar Hirlapom« zanimive poskuse Romunov za zvezo z Madžarsko potom personalne unije. Govoril je tudi o neki zaroti, kateri načeljuje baje princ Carol.

WILSONOVA BOLEZEN.

— d Washington, 28. marca. Stanje bivšega predsednika Wilsona, katerever se je ponovila njegova stará bolezen, je zopet zadovoljivo.

VELIKA BREZPOSELNOST V ANGLIJI.

— d London, 29. marca. Številčno brezposelnih je zadnji teden narastlo za 57.386 oseb. Vsega skupaj je sedaj na Angleškem 1.375.490 oseb brez dela.

Bolgori, vi vsi ste Jugosloveni, en na rod; zberite se pod eno streho od Soče do Crnega morja in na jugoslovenska država, rojena iz volje 17 milijonov, oklepajoča vsa plemena! Drugo pride samo od sebe...«

Ce čita Jugoslovene vse te različne jugoslovenske modrosti iz radicevske, zajedničke, mariborske in tudi ljubljanske politične časopisnosti, a jih na to primerja z jasnim, prirodnim, edino praktičnim, ker vsem tem plemenom enako rešilnim načeli frankfurtskega Nemca Wendela, ga mora biti sram. Nemec včasih je za nas edino možno, pravo in spasonosno. A jugoslovenski velepolitiki so vedno ne. Pa se smatrajo za to vendarle za rodomljube.

Jos. Kremen.

Glasovi iz Koroške.

— Borovje. (Napadi na Slovence brez korenja in kraja.) Dr. Lemisch je v svojem odgovoru na naročeno interpretacijo poslanca Gallerja in tovarishev razširjanju vesti o preganjanju koroških Slovencev med drugim izjavil, da je deželna vlada Koroška vsem svojim podrejenim oblastim strogo ukazala »stvarno in objektivno« postopati, »stvarno in objektivno« postopanje nemških oblasti, kadar gre za zadeve med Slovenci in nemčurji, do sedaj še nikt ni bilo opaziti. Slovenske gostilne brez vrzka zapirajo, slovensko delavce samo za to, ker so zavedni Slovenci, mečjo na cesto, gozdarje, cestjarje, poštno službo odslavljajo samo za to, ker so glasovali za Jugoslavijo, lovčem, ki so znani kot navdušeni Slovenci, jemljejo lovča in lovške ter orožne liste, sploh pa postopa orožništvo, sodišče in glavarstvo tako pristransko, da je to za republiko in moderno državo naravnost sramnoto. Pri »Deutsch-Petru« je orožnik Slovenec oklofutal; drug orožnik, ki je ta prizor gledal, pa je dejal: »Gib ihm nur noch ein paar!« V Kožentavri je orožnik streljal za bežečim Slovencem; k sreči ni zadel Slovenec, ampak njegovega psa. V Sent Janžu so orožnikom naznali, kako so pijani nemčurji razgrajali v gostilni in vdrli v privatno hišo, a orožnik niso vplivali nobene preiskave; če pa gre zaveden Slovenec drugega obiskat, takoj prilete za njim nemški orožniki po izvedovat, če se ne vrši takino zborovanje. Pri sodišču so posadili pravico za duri, pri sodni mizi pa sedi človek, ki je pri svojem odhodu iz Beljaka v Borovje izjavil: »Unten werde ich die Čužen Karnifelne. Nemškatarskega pretepača, ki je v gostilni pri »Cingelu« Slovenca Frica brez povoda napadel in s stolom in z ogljato nogo razbitega stola mlatil po njegovih glavi, da objektivni sodnik kaznoval na 48 ur zapora, isto kazen pa je prisodel Slovenec iz Smarjetje, ker je pri valjaju hledov zavpil »horuk« v trenotku, ko je šel mimo nemčur. Kar pa dela glavar Rainer, pa presegla sploh vse močje. Če pride Slovenec k glavarstvu v Celovec po orožni, lovški ali potni list ali v kaki slični zadevi, brez ovinka izjavijo, da se morajo prej informirati pri »Heimatdiensten« in pogledati v knjigo, kjer so vsi Slovenci od »Heimatdiensta« zabeleženi. In to je objektivno in stvarno postopanje. V Borovljah so se skoro celo zimo nemčurji po gostilnah pretepalni. Glavarstvo ali orožništvo nikdar ni poseglo vmes. Ko so pa na silvestrov večer Slovenci dva pijača nemškatarske razgrajali postavili na cesto iz slovenske gostilne, da glavar takoj hotel gostilno zapreti. V sredah je glavar Rainer v Borovljah velik sodnik. Tedaj deli kazni med Slovencev od blizu in daleč, kakor mu poča »Heimatdienst«. Mož je sam izjavil: »Die heimatstreu Bevölkerung verlangt es so!«

Oblasti same so torej krive, če pregašanje in napadi na Slovence še vedno nočijo ponehati, dasi je od plesnice sem že minilo več kot pol leta. 18. marca se je zbrnila majhna slovenska družba v gostilni Benko, da proslavi godišnjico. Tako so prihrumeli pijači nemčurji, med njimi Pegamov, v gostilno, oposovali posestnico na neolikan, nesramen način, potem pa se lotili drugih. Pegamov je brez vsakega pomislka dal Slovencu od zadaj klofuto in nastopal na način, da so morali Slovenci gostilno zapustiti. Odhajajočim so podivljanci grozili s strojnicami. Drugi so nemčurji sporolli gostilni »Pri Cingelu«, da še pridejo tja pretepati, da morata tam dva Slovenca mrtvi biti. Ko je gostilničarka radi tega hišo zaprla, je poseben Zagošenov Tone razbijal in zmerjal prav po surovinskemu predurmi. Podivjanost let zapečljivih ljudi gre tako daleč, da če Slovenec ni se med seboj začno pretepati. Na Sent Jožefovo so pri »Justus« vpravili »komedijski«. Znani Doljani so čakali potem Zagošana pred hotelo, da bi ga. Ko ga pa le bilo, so začeli streljati z revolverji. »Stvarnost in objektivnost« bi začevala, da se take stvari preiščejo. Za Slovencem Winklerjem so vpili na gorici v Borovljah. »Prokleti Kranjc, falot, ali še nisi šel čez Ljubljico, na njegovem vrtu ob poti na Dolane pa so mu poškodovali okoli 20 sadnih dreves. — Na Dobravli so nemčurji vpili v bližnji hiši Slovenca p. d. Čežina: »Ena, dve, tri, horuk Čežin!«, ko so ga dobili v Borovljah pri Klavru, pa so ga psovali in hoteli nabiti. Morebiti bodo vendarle enkrat začele v teh zadevah naše oblasti stvarno in objektivno postopati.

Srbom tu spodaj — zlasti uradnikom in častnikom, se jugoslovenska misel ne zdi vedno živa sedanost; radi govore le o Srbiji; pod Jugosloveni razumevajo »prečanec«, nekdanje avstro-oogrsko redne brate onstran Save, Drine in Donave. In v Makedoniji se počutijo vsi kakor v nekakši svetu odtrgani koloniji, v Izgnanstvuu.

A v Ohridu je borba med Srbji in Bolgari ter se zovejo zato rajši Makedonci.

»Ali mirujte, otroci!« piše W. Kmet na Babuni planini mi je dejal z zaničljivim zamahnjem: Ah, Srb! ali Bolgori, — to so tukajšnje stranke; Jaz pa nisem v nobeni stranki. In na vožnji preko Ohridskega jezera je pridigoval neki mladenič iz bitoljske intelligence o makedonski narodnosti; imeti hčere avtonomno Makedonijo z deželno vladlo in deželnim parlamentom in Skopljiju v skladu z nekakšno jugoslovensko zvezno državo. Ta načrt je včasih takoj očvidnim pomislekom vreden pretrjevanja. Toda predvsem sporazumite se! Slovenci, Hrvati, Srb, Makedonci,

Spominjajte se
Družbe sv. Cirila in Metoda.

Pustolovščina Karla Habsburškega.

Bivši cesar Karel je zapustil Švico in se skrivaj vrnil v Budimpešto. — Prevrati načrti? — Radicevi v zvezi s Karlotom?

Pred tedni so listi priobčili izjavo bivšega cesarja Karla bivajočega v Pranginsu v Švici, da se namerava o velikonočnih praznikih vrnil v Budimpešto in zasesti madžarski prestol. Nič ne verjel tej izjavi. Kakor pa vse kaže, je bila določna izjava vendarle resno mišljena, kar dokazuje dejstvo, da se je Karel v resnici na velikonoč potjal v Budimpešto.

Madžarska vlada sicer skuša prepričati javnost, kakor da bi ničesar ne vedela o Karlovinih načrtih in kakor da bi jo bil njegov povratak silno presenetil. Tem njenim zatrdilom pa je le malo verjeti. Kakor vsa javnost tako je tudi madžarska vlada bila opozorjena po Karlu samem, kaj namerava; lahko bi torej bila pravocasno ukrenila vse potrebno, da vnaprej onemogoči Karlu odhod iz Švice. Ker tega ni storila, se mora sklepati, da je bila ali naravnost sporazuma s Karlom ali pa je bila takoj lahkomisljena, da Karlovi napovedi ni smatrala za resne.

Zdi se, da so bile tudi avstrijske oblasti v tajnem sporazumu z bivšim cesarjem, ker je sicer docela nemogoče, da bi mogel Karel nemoteno prepotovati vse avstrijsko ozemlje od Brezence pa do ogrske meje, ne da bi ga bil kdaj spoznal. In če se je Karel vozil celo preko Jugoslavije? Ni izključeno!

Ako uvažujemo, da so se ves pretekli teden trdovratno širile pri nas, zlasti pa na Hrvatske vesti, da namejavajo Radiceve v Frankovci na veliko soboto izvršiti državni prevrat ter proglasiti Hrvatsko za samostalno in neodvisno državo, ne moremo a priori zavračati mišljena, da so bili hrvatski prevratni elementi natanko poučeni o namejanem povratku Karla Habsburžana in da je bili prevratni načrt na Hrvatskem naravnost dogovoren s Karлом in njegovo okolico.

Vse kaže torej na to, da je bili za velikonočno zasnovan od Karlovin pristaš obsežen komplot, katerega cilj je bili, v tej ali oni obliki zopet vzpostaviti habsburško monarhijo.

Ta komplot se ni posrečil, ne more da zaradi čutljivosti oblasti, marveč najbrž zogli radi tega, ker je bil slabo aranžiran in ker je preveč računal s tem, da bo enostavni povratek bivšega cesarja signal za splošen prevrat, ki bi naj zopet vzpostavil habsburško gospodstvo ob Donavi, Dravji in Savi.

Ko se je Karel odločil, da zapusti Prangins in odpotuje Pešto, je bil gotovo prepričan, da ga bodo predvsem Madžari, za njimi pa tudi Avstriji in Hrvati sprejeli z odprtimi rokami in z vhrajočimi zastavami. V tej dobrini se je odpravil na pot, a doživel je greško razočaranje predvsem v Budimpešti, kjer so mu vsaj, kakor službeno razglašajo, natočili čisto vino ter mu odločno donovedali, da je njegova zvezja definitivno zatonila.

Ako ima Karel že zdrave možzane, bo izvajal konsekvence ter se enkrat za vedno odpovedal vsem nadaljnim pustolovščinam, ki nimajo absolutno nobene nade na uspeh.

— d Budimpešta, 29. marca. Madžarski korespondenčni urad poroča, da je na velikonočno nedeljo popoldne prišel nenačoma v Budimpešto bivši cesar Karel ter obiskal državnega upravnika Nikolaja Horthyja. Po kratkem razgovoru je bivši cesar na željo državnega upravnika, v Budimpešti nizotnih članov političnih strank in članov vlade zapustil glavno mesto.

Vlada je zagotovila bivšemu cesarju, da se mu omogoči povratek v kako neutralno državo. V Budimpešti je vladal popoln mir. Občinstvo je komaj doznanzo za prihod bivšega avstro-ogrškega cesarja.

— d Dunaj, 29. marca. Vesti o dohodu ekskralja Karla na Madžarsko, ki jih objavlja »Politische Korrespondenz«, ne odgovarjajo resnici v vseh

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 30. marca 1921.

— Odklonjena opasnost. Neštetočkati smo v našem listu opozarjali merodajne oblasti na prevratno propagando raznih državi nevarnih elementov pri nas in v sosednji Hrvatski, no, na poklicanih mestih večinoma nismo našli razumevanja ali pa se nam je celo očitalo, da vidiemo vse prečreno in da pretiravamo. Zato se proti rovarjenju teh elementov navadno in ničesar ukrenilo, češ da stvari ni jemati za resno. Tako smo pretekli teden opozorili merodajne faktorje, da se pripravljajo prevrat na Hrvatskem za Veliko noč in da se skuša tudi v Sloveniji pripraviti teren za eventualno revolucionarno akcijo. Ni nam znano, da li so državne oblasti uvaževala naša razkritja ter ukrebole protidredbe, domnevamo pa, da so vse, kakor običajno, vzele z najlažje strani ter niso odredile prav ničesar v varstvo ugroženega našega državnega obstoja. Dogodek v Pešti bo morda odpril oči tudi poklicanim našim faktorjem, da bodo v bodoče nekoliko bolj čuječi in opreznji, saj je jasno kakor belli

dan, da so prevratni elementi, ki so v habsburški službi, res pripravljali za Veliko noč prevrat, ki bi naj zopet vzpostavil habsburško gospodstvo pri nas, na Hrvatskem, na Madžarskem in v Avstriji, in če se ta akcija ni posrečila, tega prav govoriti ni pripisovati čuječnosti naših policijskih in drugih oblasti, marveč zogli srečnemu slučaju in morda okolnosti, da je bil Karlov povratek aranžiran nadvse nespretno in nerodno. Za enkrat je srečno odklonjena nevarnost, ki nam je grozila za Veliko noč, ali bodo naše oblasti znale v bodoče odstraniti opasnosti, ki nam nedvomno še prete? Ako bodo še nadalje mimo trpele protidržavno propagando, ki se sedaj že razplasti vsepovsod, lahko že v doglednem času doživimo velika presečenčja.

— Koroški Nemci in zdržitev z Nemščijo. »Frankfurter Zeitung« od 13. t. m. poroča v uvodniku »Državni zbor in londonska konferenca«, da je poslala koroška deželna vlada na žalno sejo ob prilikli zasedbe nemškega ozemlja po antantnih četah hrzojavko, v kateri iz-

raža svojo globoko žalost in sočutje vsele zasedbe nemškega ozemlja po zaveznikih. Koroška deželna vlada pravi med drugim: Tudi ta nova zavezniška nasilja ne bodo zatrla v nas zavesti, da pripadamo k Nemčiji. Nemški državni zbor je razpravljal o tej hrzojavki na prvem mestu, iz česar je razvidno, kakšno važnost polagajo v Berlinu na koroško vprašanje, katerega rešitev potom plebiscita še ni priznala antanta.

— Še vedno črnožolti! Pišejo nam: Zanimiv pojav smo opazovali pri šentpeterski sobotni procesiji. Neko katoliško društvo je med drugimi korakalo s svojo »zastavo«, na kateri se je blestel naslednji napis: »V spomin 50 letnice vladanja Njegovega Veličanstva Frana Josipa«. Zadevno društvo je bilo odeno policiji. Radovedni smo, če bo imelo policijsko ravnateljstvo toliko moči, da pove katoliškemu avstrijanskemu društvu odločno in jasno besedo, da živimo v kraljevini Karagiorgjevičev, ne pa v monarhiji pijanega Karla Habsburžana. — Zanimiv je dalje tudi drugi slučaj. V prodajalni Marije Elsner v Kopitarjevi ulici št. 1 je kupil nekdo za praznike razglednice, med drugimi pa je zapazil tudi kopico nemških razglednic s črnožolitimi in nemškimi barvami. Na zadevno vprašanje, kje je dobila prodajalka razglednice, je kratko odgovorila, da ji je te razglednice izročilo »Katoliško Tiskovno društvo« v komisijo razprodajo.

— Opcijska pravica Primorcev. Osebe, ki so pristojne na italijansko ozemlje, imajo po odredbah rapallske pogodbe pravico optirati svojo pristojnost najkasneje do 2. avgusta t. l.

— Seja mariborskega mestnega svosvetva. V tork 29. t. m. se je vršila seja mariborskega mestnega sveta, na kateri je vladni komisar pojasnil zadevo glede znanih 40 svinj, ki jih je svoječasno nabavil dr. Leskovac za ubožno mestno prebivalstvo, ki pa tega svinjskega mesa nikdar ni dobilo, ker sta pozabila nanj dr. Leskovar in ravnatelj klavuncev Kern. V eni zadnjih sej je mestni svet zahteval od vladnega komisarja pojasnilo, če je bilo to meso res prodano v Avstrijo, čeprav je bilo že gnilo in črivo. Vladni komisar je sedaj na podlagi preiskave komisijskega odseka povestil, da je bilo meso res prodano v Avstrijo in sicer brez kontrole in da je dobil ravnatelj klavuncev pimeni ukor. Dr. Leskovar se je zagovarjal z dobrim namenom, češ, da je hotel z mesom počakati tako dolgo, dokler se ne zvišajo cene.

— Dijaški transport na Dunaj. Vse gdje koleginje in gg. kolege, ki želite odpotovati dne 6. aprila dopoldne iz Ljubljane na Dunaj, prosim da se prijavijo radi transporta. Potni list, vozno olajšavo in drugo naj si preskrbi vsak sam. Prijava sprejema Janko Ravšek, stud. rer. com. Ljubljana, Predškofijo 20.

— Iz mestnega šolskega sveta redne seje z dne 17. marca 1921. Mestnemu županu dr. Ivanu Tavčarju je izreči na visokem odlikovanju z redom sv. Save II. razreda kot predsedniku mestnega šolskega sveta pismeno čestitko. Zapisnik zadnje redne seje z dne 28. januarja 1921 se odobril brez ugovora. Poročilo o končni uredbi obveznih nedeljskih maš v ostrom zimskem času, o uredbi pravoslavnega vetrovka na ljudskih, meščanskih in nižjih srednjih šolah in o preuredbi ponuka srbohrvaščini se vzame na znanje. Dovoljeni sta in otvorili sta se novi vzorednici v I. razredu III. mestne dekliske in v IV. razredu zasebne dekliske ljudske šole v Licht. sirotišču. Stalni učitelji Avgust Pirč, ki se je odpovedal nadzorstvu za šolski okraj Litija, je na lastno prošnjo na službovanje prideljeni višnjemu šolskemu svetu. Po Janku Orožnu, ki je dobil za II. polletje študijski dopust, je na I. mestno deško meščansko solo v službovanje poklican kot zač. strok. učitelj Ludovik Primozič, izprasan iz prve skupine, prej v službi na Koroskem. Učitelji srbohrvaščine je novo postal Tomo Jedrlinič, prej učitelj v Volvodini, učiteljica srbohrvaščine na Marija Trampuževu, prej učiteljica v Istri. V službovanje sta pridejeni na I. mestni deklinski šoli Milka Umbergerjeva, brej v Hrastniku, kot začasnica učiteljica petja in šesta. Vladični srbohrvaščini se vzame na znanje. Dovoljeni sta in otvorili sta se novi vzorednici v I. razredu III. mestne dekliske in v IV. razredu zasebne dekliske ljudske šole v Licht. sirotišču. Stalni učitelji Avgust Pirč, ki se je odpovedal nadzorstvu za šolski okraj Litija, je na lastno prošnjo na službovanje prideljeni višnjemu šolskemu svetu. Po Janku Orožnu, ki je dobil za II. polletje študijski dopust, je na I. mestno deško meščansko solo v službovanje poklican kot zač. strok. učitelj Ludovik Primozič, izprasan iz prve skupine, prej v službi na Koroskem. Učitelji srbohrvaščine je novo postal Tomo Jedrlinič, prej učitelj v Volvodini, učiteljica srbohrvaščine na Marija Trampuževu, prej učiteljica v Istri. V službovanje sta pridejeni na I. mestni deklinski šoli Milka Umbergerjeva, brej v Hrastniku, kot začasnica strokovna učiteljica, izprasan iz II. skupine in z francoščino, prej stalna učiteljica v Novi Gorici. Stalno službo na Barju je nastopil Tit Grčar, prej stalni učitelj in začasnici voditelj v Tržiču. Isti soli je v službovanje pridelena Marija Grčarjeva v kota naslednica po Mariji Smolčevi, ki je prestopila za suplenko na drž. deško vadnico. Na novih sporednicah sta postali zač. učitelji Vida Smerdeljeva in Melita Petelinova. Več prošení za dovoz dalsih all pa za podaljšanje že obstoječih dopustov se sklene na priznati mestnega fizikata predložiti vsejtem šolskemu svetu v ugodno rečev. Na mestu obeležil učiteljev in

učitelje se sprejmo v začasno službovanje nanovo ali pa vnovič absolvo učit. kandidatje (kandidatke), oziroma suplentje (suplentke) Berta Petričeva, Franc Dolinar, Ivanka Prosenčeva, Anica Spanova, Ljud. Celestinova in Fr. Plehanova. Poročili okrajnega šolskega nadzornika o nadzorovanju III. in IV. mestne deške ljudske šole se vzame na znanje in ž njima tudi v njih stavljeni nasveti. Poročilo je predložiti višnjemu šolskemu svetu v odobrenje. Projektirani sta v razbremenitev I. mestne dekliske in I. mestne deške meščanske šole III. mestna dekliska in III. mestna deška meščanska šola. III. mestna dekliska meščanska šola naj bi se otvorila s I. in II. razredom v pritliju mestnega šolskega poslopja na Erjavčevi cesti št. 19. III. mestna deška meščanska šola pa s I. razredom v II. nadstropju šole na Ledini. III. mestna dekliska ljudska šola in I. mestna deška ljudska šola naj bi ostali še zanaprej šestrazrednici. Za vzdrževanje III. mestne dekliske ljudske šole je brezpogojno treba I. in II. nadstropja lastne hiše na Erjavčevi cesti št. 19, ki je že nad poldrugo leto zaseden drži poštno ravnateljstvo za svet ravnatelj. Radi tega se sklene poskrbeti čimprej za to, da se omenjeni prostori izročijo svojemu prvotnemu namenu, če ne drugače pa eksekutivnemu potom. Predsedstvo kranjske hranilnice je naprositi, naj prepusti Virantov vrt za kretanje šentiakobske šolske mladine med odmorom ponaka pod nadzorstvom učiteljstva ob ugodnem vremenu in za to primernem letnem času. Ko se reši še nekaj internih zadev in ko podajo predsednik, nadzornik in zapisnik stvarna počasnila na stavljena štampla vprašanja, zaključi predsednik se.

— Omejitev doseljevanja v Zedinjenih državah. Naše poslanstvo v Washingtonujavlja: Ameriški kongres je sprejel zakon, s katerim se omejuje prihod doseljencev v Zedinjene države. Od 1. avgusta 1921 je za dobo 15 mesecev dovoljen prihod samo 3% celokupnega števila vseh doseljencev, ki se nahajajo v Ameriki. — Vesti s pošte. Imenovani so: za višjega poštnega kontrolorja Martin Radej v Mariboru I., za višjega poštnega oficirja II. razreda Edvard Hofman v Ljubljani I in za poštnega uradnika začasnega pomožnega služega Vaclav Stanislav v Gornji Radgoni. Podelenja je odpravnika služba v Motniku poštnega oficirja Maksa Hribovščku, v Bučki poštni aspirant Ivanki Teržan, v Podrsedi poštni pomožnici Franji Veres v Zagradcu na Dolenjskem poštne pomožnici Mariji Vrančič in v Smarjeti ob Pesnici poštni pomožnici Berti Toplič. Premeščeni so: višji poštni oficir Emil Predika iz Ljubljane I v Novo mesto, poštni oficir Miha Luznar iz Sarajeva I v Ljubljano I, poštni oficir Ivan Ortan iz Ljubljane I v Maribor I, poštna asistentinja Mihajlo Barič iz Ptuja in Jožko Monda iz Ljubljane I v Sarajevo 1, Ivan Novak iz Ljubljane 1 na Jesenice Gorenjske, poštna oficantka Emilia Tratnik iz Ljubljane I v območje poštne in brzognavnega ravnateljstva Veliki Bečkerk, Ana Mastnak iz Grobelna v Mursko Soboto, Antonija Tavželj iz Murske Sobote v Grobelno, Ana Zupančič iz Maribora I v Kranj. Marija Hladnik iz Škofje Loke v Maribor I, Karla Hladnik z Jesenice na Gorjanskem v Škofje Loko, Otilija Kambič z Vrhnik v Ljubljano I in poštni oficir Marija Jurša v Zrečah. Odpuščen je iz poštnega službe služga Anton Gašperšič v Gornji Radgoni. Odvezana sta poštna služba poštne asistente Franjo Kvas Ljubljana I in pisanški asistent Oskar Šusteršič v Ljubljani.

— Umrl je v Ljubljani veterinarni nadzornik Makso Paulin, živinodržavnik iz Črnomlja, kjer je služboval 29 let in bil splošno znan kot miren, vesten in delavni uradnik. Od leta 1889. do 1892. je služboval v Radovljici kot deželni živinodržavnik. V trajnem doberem spominu bo ostal rajnički osobjito v Beli Krajini, kjer je služboval vso dolgo vrsto let pod silno težavnimi razmerami ter si v napornem službovanju nakopal tudi težko bolezzen, ki je povzročila prezgodnjo smrt. Blag mu spomin!

— Umrl je g. Vincenc Matične, nadstrojnik drž. železnice v Ljubljani. Pogreb se vrši danes.

— Pobiranje davka na poslovni promet. Gospodarsko-s finančni komite ministrov je odločil v seji dne 5. marca 1921 o vprašanju, kako je postopati z davkom na poslovni promet in zvezni z novimi poslovni stavkami carinske tarife, sledče: 1. da se v služajih, kjer ni predpisana nikaka carina, ne pobira davek na poslovni promet; 2. da se v ostalih služajih davek na poslovni promet zniža sorazmerno z novimi znižanimi carinskimi postavkami.

— Za Sokolski dom v Črnomlju sta darovala Fran in Milka Kočač 200 K namesto vencu umrelenu veter nadzorniku Maksu Pavlinu v Črnomlju.

— Razpisana poštarska služba. Razpisana je poštarska služba Ziri (%)

— Dvokronske bankovci s ponarejnim žigom. Te dni je prišel v gostilno pri »Majorončku« neznan moški in

je ponudil natakarici dvokronskega drobirja za večji znesek. Piačo je plačal z dvokronskimi bankovci, pri katerih je poznaje natakarica spoznala ponarejen žig »SHS Kotorska oblast Čakovec«. Neznan moški je bil star okoli 24 let in zagorelega obraza. Govorito je skušal se kje drugje spečati te bankovce s ponarejenim žigom.

— Nesreča s samokresom. Zidarski pomočnik 19 letni Martin Skubic je po delu oblekel suknjič, v katerem je imel nabasan samokres. Pri tem se mu je samokres izprožil in krogla ga je smrtno varno zadelo v trebuš. Prepeljali so ga v ljubljansko bolnišnico, kjer je umrl vsled poškodb. Martin Skubic je doma iz Smartnega pri Litiji.

Krajevimi četami je donašala revolucionarnim orodje in strelivo. Že preje je študirala na praski Sorbonni in počila žuridicne izpite. Tek 20 mladih ključ študira vse vrste panoge: medicino, jus, filozofijo in umetnost. Po dokončanih študijih bodo prevzelo vodstvo ne kineskih delkih šolah, ki se bodo preuredile po evropskem vzorcu.

* Ustavitev zračnega prometa Angleške s kontinentom. Angleške družbe za zračni promet s kontinentom so ustavile vse svoje vožnje, ker ne morejo brez subvencije nadvišati francoske konkurenco. Francoska vlada je dala francoskim letalskim družbam tako visoke subvencije, da so lahko temnikale vožne cene za potnike za 30%, a za tovor za 20%. Od 1. aprila dajte po opravljalno zrakoplovno službo med Anglijo in Francijo 50 francoskih aeroplakov.

* Adam in Eva v filmu. Kakov preročajo iz Pariza, pripravljajo neka večnika filmov velik filmski posnetek »Raj na zemlji«. V tem filmu se bosta predstavljali Adam in Eva, njihov padec in izgubitev iz reja, njihove sinove Kajna in Abeja ter sploh likovje prvih evropskih ljudi. Ta film se bo morda že v par dneh videl po pariških kinematografih. Neznano je, da enkrat še, ali bo to nadzadna burleska ali pa morda resen film s mora-

čeno tendenco. Pariško časopisje se že sanima za ta film.

* Japonska reklama. V evropskem časopisu pripovedajo trgovci svoje blago z načrtovanjem sivari, ki jih imajo v zalogi. Vsedružačno reklamo pa imajo japonski trgovci, ki so pri inseriranju pravi pesniki. Tako pričebuje n. pr. neki trgovec v Tokio tole reklamo: Ku-puje pri meni, ker so moji prodajalci ljubezni v prijazni kakor občetje, ki iščejo moša za svoje hčere brez dobe. Moji prodajalci vas bodo podvrali ob vsakem vremenu kot solnčni žarki, ki razsvetljujejo naravo s svojim razkošjem. V istem listu hvali trgovce svojih jesih, o katerem pravi, da noben ženski jezik na svetu ni tako kisel kakor njegov jesih.

Narodna obrana.

* Čast nadšolski mladiči in učenim vzgojiteljem. V korist zapuščeni šolski mladiči na zasedenem ozemlju je priredila »Jugoslovenska Matica« med našo šolsko mladino velikonočno zbirko »pirhov«. Vsled vzglednega dela slovenskega učiteljstva je bila zbirka popoln uspeh. Mali malčki so se izkazali kot pravi rodoljubi in s marljivim zbiranjem izpolnili vse v njih stavbene nade. Že sedaj, ko že manjajo podatki od vedikega števila šol, je presegla zbirka vsoto K 100.000. Čestit našim malčkom in priznanje slovenskemu učiteljstvu.

* Zbirka na dan živine manifestacije je bionesla v Ljubljani Jugoslovenski Matici 19.153.84 K; 30 lit. 8 češkoslovaške in 9 nemško-avstrijskih krov. Da je dosegla zbirka to gotovo lepo vso, je razloga marljivih dijakln, posebno onih z hčerja, učiteljščin in trgovske šole, za kar se jih zahvaljuje Jugoslovenska Matica kar najlepote.

* Za Obrahmni sklad Jugoslovenske Matice so darovali mesto vence na krsto ge. Albina Kraigherjeve, trgovčeve soprege v Postojni: gg. davčni nadupravitelj Jaka Drol 40 K., trgovec Ivan Fortič 40 K., šolski vodja Ferdo Juvane 20 K., sodni svetnik Peter Keršič 40 K., krojački mojster Fran Kraigher 40 K., gozdni nadkomisar inž. Andrej Orlasok 10 K., višji računski svetnik Hinko Peternel 20 K., okrajski tajnik Fran Slana 40 K., trgovec Josip Šekulin 100 K. Iskrena hvala!

Darila.

Upravnemu našega Rsta so poslali:

Za družbo Cirila in Metoda: g. Karol Trost, nadučitelj, St. Jernej, 80 K.;

da bi se podružnica Sv. Cirila in Metoda v St. Jernej zoper pozivajo, darujejo v spodbudo drugim A 10 K.; K.

Trost, nadučitelj, M. Pouhova, g. Sovra-Archova, J. Bizjakova, M. Šunkovska, Vera Severjeva, A. Breznikova, učitev-

lje, in Franica Resljeva, posl. šef, v St. Jernej.

G. Edo Delak, podporučnik, Negotin, Srbija, 200 K., ki jih je nabral med oficirskim korom 9. poč. puka za Obrahmni sklad Ciril - Metodove družbe, v podčlenje spomina našega nosnitrtega staroste dr. Oražna. Skupaj 280 K.

Za Sokolsko Matico: g. dr. Viktor

Gregorić, II. Bistrica, 1000 K., mesto

četvrt na krsto prijetila in kolega dr.

Oražna.

Za Jugoslovensko Matico: g. Engelbert Wisiak, 246 K., g. dr. Gustav

Rosina, Brezice, 100 K., iz poravnave

Anton Petančič, in rodbina Strelčekar

50 K., mesto četvrt na krsto g. Hede

Franč. Skupaj 396 K.

Za oslepeli vojake: rodbina Stepi-

lekar 50 K. v isti namen.

Za »Domovino«: Kurent Jožef z

Ženo, 100 K., mesto četvrt na krsto g.

Franč - Kržan.

Za revnega dijaka z zlomljeno

hrbtenico: g. Anton Gerden, Novi Sad,

292 K., nabranih od uradništva banke

»Vojvodine« v Novem Sadu in neiz-

novana, Sv. Miklavž pri Ormožu, 40 K.

Skupaj 282 K.

Za Tiskovni sklad Naš Glas: G. župan

dr. Ivan Tavčar K 2000.

Srednji podporni sklad bojn. blag.

mestnih namenčarov Hubljanske G. žup-

an dr. Ivan Tavčar K 2000.

* Sokola II. v Ljubljani: Nadučitelj na Barju g. Črnogol K 100, mesto vence na krsto rajske gospo Medo Franzinove in v počitčenje njenega spomina.

* Družbo Sv. Cirila in Metoda: Gosp. Črnogol nadučitelj na Barbi K 100, iz istih razlogov kakor na Sokola II.

* Jugoslovensko Matico: Na veseli svatbi v treči, dne 23. t. m. g. Antona Polaka v adč. Pintičah in Vrhah nabral g. Julij Movljan K 97 in zbirko z Franco Kosej v Vrakah, Rakovniku in Goricanah K 399. — Skupaj K 1794. Srdce hvala!

Poizvedbe.

* Kanarček je učel v sredo čopoldne in kletke v Streliški ulici 6. Če ga je kdo ujet, naj se blegovoli zgledati v neščen uročništvi.

Zbirka se je lovška polca rojave barve, na ovratniku je bilo gravirano ime Jos. Bergman in pastir marka za 1921. Kdo je pripeljal nazaj v Ljubljano, Poljanska cesta 35, 87, dobri dobro nagrado.

Glavni urednik:
Rasto Pustoslemšek.
Odgovorni urednik:
Božidar Vodeb.

Proda se otroški voziček

Novi Vodmat št. 4/a. 2109

Proda se dobro shranjeno kolo

za 1500 K. in usnjate jahalne blage. Ljubljana, Školja ulica 12. 2106

Prodajalka,

znotolna samostojno vodiči trgovino, sa sprejme v trgovino O. Bratč, Dunajska cesta 8. 2229

Otroški voziček,

popolnoma nov, kerabljen se po ugodni ceni pred. Ogleda se lahko Cerkevni adč. 21/L. 2228

Na dobro hrano se sprejme več gospodov.

Naslov pove uprava Slov. Naroda. 2224

Išče se gospodčina

k 1/2 in 6 letnima deklicama za čez den. P. Pollak, Kunška ul. 17. 2219

Kontoristinja,

znotolna perfektno slovensčine, nemščine ter vseh pisarniških poslov je tudi lahko začetnica — se išče. Točne ponote in zahteve plaže pod „K. N. 2220“ na upravo Slov. Naroda. 2220

Jraži se više prevajata

po najbolje tehnicara iz njemačkega in slodkej iz francoskega in engleskega jezika. Previdjanja su izključivo tehnične narave. Posao je stalni. Naplate po ugovoru. Ponude molli da se želite pod. „Prevod 2218“ na upravo Slov. Naroda. 2218

Auto delavnica

Franc Puh,

Ljubljana, Karlovska c. 10

Izdelujejo se vsa posamezna dela za avtomobile, popravljajo se tudi stroji vseh vrst. Prevzemam vsa železo-strugarska dela točno in načeneje. 2215

Lambert Mermolja

Lojzika Mermolja roj. Sever

poročena

Praga Kostanjevica

Klavirji na obroke

za 2. mčenca meščanske šole se

stanovanje s hrano

in kolodvorskem

okraju. Ponude pod. Žravnica soba

2214* na upravo Slov. Naroda. 2214

Meblovana soba se odda

za 1. april boljšemu, shrga solidnemu

gospodu. Ponude pod. Vila 2217*

na upravo Slov. Naroda. 2217

Amalije Rosina

roj. Klančar

notarjevo vševe

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem in častiti duhovščini za njihovo požitkovano pomoč, tolakšo in za spremstvo na poti k zadnjemu počitku.

Novo mesto, 28. marca 1921.

Zahvaljuji ostali.

Amalije Rosina

roj. Klančar

notarjevo vševe

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem in častiti duhovščini za njihovo požitkovano pomoč, tolakšo in za spremstvo na poti k zadnjemu počitku.

Novo mesto, 28. marca 1921.

Zahvaljuji ostali.

Zahvala.

Povodom smrti naše nepo-

zabne, dobre mamice oziroma

sestre, svakinje, taške in stare

matere, gospo

izvežbana stenografinja in stro-

teipska. Začetnice izključene. Tourist-

Office, Dunajska c. 18. 2222

Zahvala.

Amalije Rosina

roj. Klančar

notarjevo vševe

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem in častiti duhovščini za njihovo požitkovano pomoč, tolakšo in za spremstvo na poti k zadnjemu počitku.

Novo mesto, 28. marca 1921.

Zahvaljuji ostali.

Zahvala.

Bog jo je poklical domes, 29. t. m. k Sebi.

Zemeljski ostanki nepozabne rajnice se shranijo v Žetetek,

31. t. m. ob 9. urti predpoldne na mirovoru v Rim. topičah.

Sv. maše zadušnice se bodo služile isti dan ravno tam,

Rim. topiče, 30. marca 1921.

Zahvaljuje redobine: Korošec, Spendl.

Zahvaljuje redobine: Korošec, Spendl.

Zahvaljuje redobine: Korošec, Spendl.

Zahvaljuje redobine: Korošec, Spendl.

Zahvaljuje redobine: Korošec, Spendl